

בית

מרן

ערש"ק
א' אדר ב' תשע"ט
פרשת פקודי
(ספסריון וינש חידוש) (ספסריון א ז')

עלון מס' 201

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ק לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול רבי **יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

הרב המקדים: הרה"ק רבי נתנאל זכריהו שליט"א
הרב הראשי לקהילת יוצאי עדן וראש מוסדות "זכור ליעקב"

נערך ע"י: הרה"ק רבי יצחק לוי שליט"א
רבה הראשי של העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

העיר	הדלקת נרות שבת	צאת השבת	דבינו תס
ירושלים	17:27	18:19	19:00
תל אביב	17:24	18:16	18:57
חיפה	17:25	18:17	18:58
באר שבע	17:26	18:18	18:59

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

השבוע זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
משה בן איילה טיטה
זווג הגון במהרה

לכל הוצאת שבת עלון "בית מרן" יוקדש שבוע לתפילה ולתענית שלימים או לחיובי לזכור בשבת
חייגו: *5290

"באחד באדר משמיעין על השקלים"
קח חלק בגלגלי הזכויות!!
זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים בהידור רב

נותנים לבית מרן *5290

תוכן העניינים:

עמ' 4-1	השיעור השבועי	
	מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א	
עמ' 5	פרשת פקודי	
	הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א	
עמ' 5	לאורם נלך	
	רבי בן ציון חי עוזיאל זצוק"ל	
עמ' 6	מאור ישראל	
	הרה"ק רבי ישראל לורי שליט"א	
עמ' 6	הלכות נשים	
	הרב אברהם דניאל שליט"א	
עמ' 7	לחיות עם האמונה	
	הרה"ק רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א	
עמ' 7	אתגרים בחינוך	
	הרב אברהם ברזילאי שליט"א	
עמ' 7	נפלאות הבריאה	
	על כנפי נשרים- הנשר	
עמ' 8	בחסדך בטחתי	
	הרה"ק רבי יגאל כהן שליט"א	

הלכות ארבע פרשיות

עליית קטן לתורה בכל השנה, בארבע פרשיות, ובפרשת זכור. פרשת זכור מדאורייתא. קריאת פרשת זכור מספר מהודר. בדיקת מחשב לספר תורה. ספרי תורה בצבא. ספר תורה משווא. כתב ספרדי. ספר תורה ימיני. מבטאי העדות. כוונה לשם מצוה. לשם יחוד

קטן עולה לתורה

א. בשיעור הקודם הזכרנו שקטן יכול לעלות לתורה, והבאנו את דברי הגמרא במגילה (כג), תנו רבנן: הכל עולים למנין שבעה, ואפילו קטן ואפילו אשה, אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בתורה, מפני כבוד צבור. כלומר שלענין אשה אמרו שאשה לא תעלה לכתחילה, אבל קטן בגיל שש ומעלה שידוע למי מברכים יכול לעלות לתורה, ומצטרף למנין שבעה העולים. ביארנו עוד שנחלקו הפוסקים אם קטן יכול לעלות לתורה בימי שני וחמישי, ולכן במקום צורך, כגון אם כל המשפחה באים מחו"ל לחגוג בארץ בר מצוה, והולכים לכותל, ואי אפשר להכות שגייע ממש לגיל שלוש עשרה שנה, יכול לעלות לתורה גם בשני וחמישי.

קטן בספר תורה שני

ב. בשיעור הקודם הזכרנו עוד, שבשבת שמוציאים שני ספרים - כגון בשבתות הללו שקוראים ארבע פרשיות - כתב הריב"ש (סי' לה ושכ"ו) שקטן לא עולה לספר תורה השני, מפני כבודו של הספר, שקורא בו רק עולה אחד, ולא ראוי שקטן יעלה ויקרא בו לבדו, וכי מכל הציבור לא מצאת מי שיעלה לספר תורה הוזה רק קטן?! וכתב עוד הריב"ש, שהגבאים לא שומעים בקולו ומעלים קטן לספר תורה שני, בגלל שרצו למכור עליות וההורים קנו לילדיהם, ולא העיר להם, כשם שמצוה לומר דבר הנשמע כך מצוה לא לומר דבר שאינו נשמע. וכן כתב בספר המנהיג (הלכות חנוכה סימן קנ) בשם רבינו תם, שלא להעלות קטן לספר תורה שני, וכן כתבו התשב"ץ (ח"א סי' קלא, וח"ג סי' קעא), הרשב"ש (סי' תרו), הרדב"ז (בלשונית הרמב"ם סימן רנט-) היה לפני חמש מאות וחמשים שנה, וכן פסק האליה רבה (סימן רפב סק"ח), והגינת ורדים (כלל א סימן לו), והזבחי צדק (בחלק השו"ת ח"ב ס"ס ל) כתב, שכן המנהג בבגדד כמו הלכה למשה מסיני, שקטן לא עולה לספר תורה שני. אולם מרן הבית יוסף (סימן רפב)

הביא בשם המרדכי (מגילה סימן תתט), שקטן עולה לעליית מפטיר בספר תורה שני. ושכן דעת מהר"ם מרוטנבורג (ד"פ ס"ס קי). וכן דעת המהר"ל (סימן קסז). וכן פסק הרמ"א בהגה (סי' רפב סעיף ד). ואמנם מרן לא גילה דעתו בשלחן ערוך אם קטן עולה לספר תורה שני, אבל מרן סמך על המעיין בבית יוסף, ששם כתב בשם המרדכי ועוד שקטן עולה. ולכן במקום שנהגו שקטן עולה לספר תורה שני ימשיכו במנהגם, וכמו שכתבו הרבה אחרונים, מרן החיד"א (בברכי יוסף סימן רפד סק"ב), וכן בספר פתח הדביר (סימן רפב ס"ק יא), ובספר פעולת צדיק (ח"ג סימן רסב) העיד על מנהג דומה לזה. וכך ההלכה בכל שבת שיש בה שני ספרים, ולא כאותם מקומות שמתנגדים להעלות קטן לספר תורה שני, כגון בשבת וראש חודש, או בשבת ויום טוב, או בשבת חול המועד וכדומה.

קטן בפרשת זכור

ג. אולם כתב המהרש"ל (הובא בב"ח ס"ס תרפה), שבעליית פרשת זכור שהיא מדאורייתא הדין שונה, וקטן לא יעלה לקרוא בתורה את פרשת זכור, מפני שצריך להוציא את הציבור ידי חובת מצות עשה דאורייתא.

אם קטן עלה לא ירד

ד. כאמור, להלכה בפרשת שקלים או בפרשת החודש וכדומה קטן עולה לספר תורה, אבל בפרשת זכור שהיא מדאורייתא קטן לא יעלה לתורה, ואם עלה לא ירד, אלא יעלה ויברך, אבל לא יקרא, כי הוא לא מחוייב במצוות ולא יכול להוציא את הרבים ידי חובתם, והשליח ציבור יקרא בקול רם להוציא את כולם ידי חובה. כמובן שהמדובר הוא בקטן היודע למי מברכים ולא מדקלם את הברכה בלי להבין. אמנם הב"ח (ס"ס תרפה, ובתשובה ס"ס קנח) כתב שאפילו קטן בגיל ארבע או חמש אם יודע לברך יכול לעלות, אפילו שהוא לא מביין למי מברכים. אולם כל הפוסקים חולקים על הב"ח,

הציבור מתבקש להתפלל לבנש"ק רבי רפאל שלמה בן רחל הי"ו לרפוא"ש במהרה

מכבוד תורתו של הרב ואזנר, הוא הפריז בזה על המידה, ולהלכה מותר לעלות ולברך על ספר תורה, גם אם הוא לא עבר בדיקת מחשב.

ספרי תורה בצבא

יב. גם ספרי התורה שבצבא הם כשרים מעיקר הדין, פעם היה חכם שהעיר כאילו ספרי התורה שם פסולים, אבל אני דיברתי על זה עם הרב הראשי הצבאי, והוא אמר לי שהספרי תורה בצבא עברו בדיקה. פעם היו ספרי תורה שהביאו אחרי השואה מרומניה ועוד ארצות, אולי בהם היה מצוי בעיות, אבל היום ספר תורה שעובר בדיקה הוא בחזקת כשרות, העמד דבר על חזקתו. אם נודמן לאדם ללכת לצבא, כגון למסור שם שיעור¹¹, ואחר כך מתפלל אתם ומוציאים ספר תורה- כגון במנחה של תענית- ומכבדים אותו לעלות לתורה, אם יאמר אני לא עולה, הרי זה מטיל מום בקדשים, ומותר לכתחילה לעלות לספרי התורה שבצבא.

ספר תורה משוח

יג. כאמור, בקריאת פרשת זכור כדאי להחמיר כמה שאפשר להוציא את הספר תורה המהודר ביותר, ויקפידו שלא יהיה הקלף משוח. יש סופרים שרוצים שהכתובה תהיה מהירה וחלקה, אז הם כותבים על קלף משוח, אבל לדעת כמה אחרונים אם הקלף משוח הספר תורה פסול, מפני שהמשיחה היא חציצה, כי הכתב הוא על המשיחה, ולא על קלף. כך דעת הבני יונה (סימן רעא), החתם סופר (בהגהותיו על קטת הסופר סימן ב סעיף יא), והתשובה מאהבה (סימן שצ), והלבושי מרדכי (ח"ד סימן קכה). אבל יש חולקים וסבורים שהמשיחה לא נחשבת חציצה, כי בקלף משוח האותיות יותר יפות, וכל נלאותו אינו חוצץ, וכך ההלכה מעיקר הדין. אדם שמזמין ספר תורה לעילוי נשמת אביו או אמו יזמין ספר תורה לא משוח, אבל מהדין עולים ומברכים על ספר תורה כזה, וכך כתוב גם בילקוט יוסף (סימן קמג סעיף כ). אחד מבני ברק כתב בספרו נגד הילקוט יוסף, וטען שיש לומר בזה ספק ברכות להקל, וטען יותר מוכן, שגם דעת מרן זצ"ל לא לברך על ספר תורה משוח, ועשה איזה דיוק מיחוד דעת (ח"ו סימן נה) שכך דעתו. התקשרתי לאותו מחבר ואמרתי לו: ככה כתבת? בוא ואקרא לך את הלשון של הרב, הרב כותב בלשון של חומרא וחסידות, שעדיף יותר לקרוא בספר תורה שאינו משוח. ומרן זצ"ל הביא שם בשם הרבה אחרונים שהתירו, ומהם: מהר"י מינץ (סימן טו) לפני למעלה מחמש מאות שנה, הורע אמת (ח"ג סימן קלה) לפני מאתיים וחמשים שנה, פנים מאירות (ח"ג סימן לב), בעל ההפלאה (בשו"ת גבעת פיניחס סימן נו), מרן החיד"א (בבב"י יוסף יו"ד סי' רעא ס"ק יו), שואל ומשיב (ח"ג סי' ס"ב), הגאון המהרש"ם (ח"ב סימן נב בד"ה והנה, ו"ח"ג סימן א), רבי יוסף ידיד הלוי (בשו"ת ימי יוסף בתרא עמוד שמה). ומאחר שכמה אחרונים גם העידו שכן המנהג לברך על ספר תורה משוח, במקום מנהג לא אמרין סב"ל. בפרט שיש כאן ספק ספיקא, בצירוף דעת הרמב"ם (בשו"ת פאר הדור סימן ט) שמברכים גם על ספר תורה פסול, אמנם הלכה לא כהרמב"ם, אבל חזי לאצטרופי. אמרתי לאותו מחבר, אתה כותב שלא כתבנו נכון, מותר לחלוק, אבל צריכים גם לדייק. והרי כאן הספר לפנינו. אותו אחד גמגם, מה יענה לי... אבל תדעו, להלכה ספר משוח כשר, ואם אמרו לאדם לעלות לספר תורה כזה יעלה, ואם לא יעלה זה נקרא "מטיל מום בקדשים".

"צ"ע עם י"ה הפוכה

יד. פעם מרן זצ"ל הזכיר באחד השיעורים את הגאון החזון איש- שהיה פאר הדור והדור - בענין ספרי תורה הספרדים, מתחילה החזון איש (סנהדרין, בליקוטים סימן נד) פסל את הספרי תורה הספרדים, כי מנהגו לכתוב את האות "צ"ע עם י"ה הפוכה. הלכו אליו ואמרו לו ראינו בוהר הקדוש (בהקדמה ד"ב ע"ב) שיש לכתוב "צ"ע עם י"ה הפוכה. אמר להם: הוזהר הזה הדפיס שבתאי צבי, והוא שינה את האותיות האלו. מצאו לו זוהר שנדפס לפני שבתאי צבי, אמר: זה מדבר על האותיות שהיו לפני בריאת העולם, כשהאותיות לא היו מסודרות. אמרו לו בספר שדה הארץ (ח"ג ח"ד סימן יח) התייר "צ"ע עם י"ה הפוכה, אמר: מי זה שדה הארץ? שדה הארץ היה גאון ספרדי, אבל הוא לא הכיר. בסוף אמרו לו שהחתם סופר (הלך יורה דעה סימן רסו) הכשיר "י"ה הפוכה, כששמע

בדק את הציציות לפני התפלה, כי חזקה שהציציות לא נקרעו, אלא אם כן הציציות נתקעה במסמר וכדומה. יש אנשים שלא רק שהם מאחרים, אלא גם יש להם זמן, בודקים את הציציות ואומרים לשם יחוד, ובינתיים הצבור כבר הגיעו לויברך דוד!...

11 השבוע הלכתי לבסיס חיל האוויר ב'תל נוף' ונתתי להם שיעור בהלכה למעלה משעה, והיה אולם מלא מפה לפה, כל המפקדים והקצינים והחיילים היו שם. והמפקד שהוא בדרגה גבוהה לקח אותי לראות מטוס F15, והסביר לי איך המטוס עף באויר. שאלתי אותו, אם אפשר לעשות שהמטוס יעוף על ידי גרמא עם קפיץ. אמר לי: הרב, מה זה גרמא?... צריך להסביר לו. אבל ודאי שאסור להפעיל מטוס בשבת על ידי גרמא, נכון שמרן השלחן ערוך (סימן שלד סעיף כב) התיר גרמא, אבל זה 'זילותא דשבת', כי יעשו מטוסים עם גרמא, ואחר כך יעשו גם רכבות ואוטובוסים עם גרמא, אוי ואבוי, איזו צורה של שבת תהיה לנו!?

כך החזון איש מיד ביטל דעתו וחזר בו, קיבל האמת ממי שאמרו. ככה ראוי לעשות, ואסור לומר אני לא עולה לספר תורה של ספרדים, זה מטיל מום בקדשים. כשמרן זצ"ל נבחר לרבנות הראשית, ביקר בצפת, והראו לו שם את הספר תורה של מהר"י אבובי רבו של מרן הבית יוסף, וראה שיש שם "צ"ע עם י"ה הפוכה. המנהג הזה הוא קדמון מאות רבות בשנים, ולא הגיע סתם מסופרים עמי ארצות.

ספר תורה תימני

טו. יש מספרי התורה של התימנים, שעשו שם פסיקים ונקודות, לא עם דיו, אלא בחריטה על הקלף עם ברזל, משום שהתימנים¹² נוהגים עד היום שהעולה קורא בעצמו בספר תורה, כמו שהיה נהוג בזמן התלמוד, והם נעזרים בסימונים הללו שלא להתבלבל, פסיק זה אתנה, ונקודה זה סוף פסוק, כי אלו טעמים מעכבים. לתימנים יש מסורת בזה, והם יכולים להמשיך במנהגם, משום שמרן השלחן ערוך לא דיבר בזה בפירושו¹³. הכתב סופר (הלך יורה דעה סימן קמב) ומהר"ם שיק (הלך יורה דעה סימן רעה) אוסרים. ובשו"ת רביד הזהב (סימן כט) מתייר. מי שבא לבית כנסת תימני ושומע קריאת התורה מספר תורה כזה, יוצא ידי חובה, בפרט שקריאה בתורה היא חובת ציבור. לנו הספרדים ולאשכנזים אין מסורת בסימונים אלו, ולכן יותר טוב להימנע ולא לעלות לספר תורה כזה, מי שמזמנים אותו לעלות יתחמק ויאמר: אני לא מרגיש טוב, אני צריך לעלות שבוע הבא ולברך הגומל. אבל לפחות פעם בשנה בפרשת זכור, כדאי שגם התימנים יחמירו ויקראו בספר תורה ספרדי.

מבטא

טז. המנהג בכמה בתי כנסיות לקרוא את פרשת זכור בכמה מבטאים, במבטא ספרדי, זה העיקר... אחר כך קוראים גם במבטא תימני ואשכנזי. רק שהעולה יברך ברכות התורה, לפני- "אשר בחר בנו", ולאחריה- "אשר נתן לנו", ואחר כך יקראו בשאר המבטאים. שהרי כתב בספר בית רידב"ו (סימן כז) הביאווהו בישכיל עבדי (ח"ב סימן ג אות ז) לרבי עובדיה הדאיה, ובשו"ת ציץ אליעזר ח"ו (סי' כח אות ח), שהמבטא הטוב ביותר הוא המבטא של הספרדים. וכן כתב רבי יוסף שווארץ בספרו דברי יוסף (דקס"ו ע"א). הם אשכנזים, אבל קיבלו את האמת¹⁴. הגאון רבי אברהם יצחק הכהן קוק - הרב הראשי הראשון בארץ - בהסכמה לספר משפטי עוזיאל כתב, שהמבטא התימני הוא הטוב ביותר. לכן מי שיכול לשמוע פרשת זכור גם - לא רק - מתימני, תבוא עליו ברכה. בעבר סיפרתי על ספרדי אחד שכל השנה הוא מתפלל אצל אשכנזים, בויז'ניץ, או בערת תורה, ורק פעם בשנה בפרשת זכור הוא בא להתפלל אצלנו. אמרתי לו פעם: אני רואה אותך, אני נזכר בעמלק... אבל טוב שלפחות בפרשת זכור הוא מגיע. אנחנו למדנו בישיבות אשכנזיות, אז לא היו ישיבות ספרדיות כמו "חזון עובדיה" ו"אהל יוסף", והיינו מחפשים בשכונה בית כנסת ספרדי, ושומעים שם פרשת זכור.

זכרון בספר

יז. בגמרא (מגילה יח). מבואר, שאם קרא את המגילה על פה או מתוך חומש לא יצא מנלן? אמר רבא אתיא זכירה וזכירה, כתיב הכא "והימים האלה נזכרים", וכתיב התם "כתוב זאת זכרון בספר", מה להלן בספר אף כאן בספר. "ספר" הכוונה לכתובה בדיו על קלף¹⁵.

12 בתלמוד היו יודעים את כל התנ"ך בעל פה. מי היו חתני התנ"ך? הרב יחיאל אלשיך, עמוס חכם, היו תימנים.

13 התימנים בארץ צריכים לנהוג כדעת מרן השלחן ערוך, וכמו שכתב מרן בשו"ת אבקת רוכל (סימן ריב) שאם עלו מיעוט, הם צריכים לנהוג כדעת הרוב, "קמא קמא בטל". התימנים עלו 54,000 נפשות ב'מרבד הקסמים', ובארץ כבר היו חצי מיליון יהודים, ולכן הם צריכים לנהוג כדעת מרן הבית יוסף שהוא המרא דאתרא בארץ ישראל. אמנם הפנים מאירות (ח"ב סימן קלג) סובר שיכולים להמשיך במנהגם. אבל תשאל תימני, מאי חזית ללכת אחרי גאון אשכנזי יהיה מי שיהיה, ולא כדעת מרן שכתבו עליו האחרונים 'לכו אל יוסף ככל אשר יאמר לכם תעשו'. לכן מרן זצ"ל היה אומר שהתימנים צריכים לפסוק כדעת מרן השלחן ערוך, והרבה תימנים קיבלו את דבריו. במנגינות ובנוסח התפילה וכדומה, כל עדה תעשה כמנהגיה 'יעד עדר לבדו ישכון' (מורכב משני פסוקים, בראשית לב, יז. ובמדבר כג, ט), אבל בהלכה יעשו כולם אגודה אחת כדעת מרן.

14 הגאון רבי נתן אדלר רבו של החתם סופר למד את המבטא הספרדי במשך שנתיים מרבי חיים מודעי, שבא במיוחד כדי ללמדו את המבטא, כי רבי נתן אדלר סבר שהמבטא הספרדי הוא הנכון ביותר. לפי זה, אשכנזי שיחליט להתפלל ולהזכיר שם ה' במבטא ספרדי, יש לו על מי לסמוך. הרב אלישיב לא היתה דעתו כך, הוא טען שהרי כל גדולי הדור או - החתם סופר ותלמידו המהר"ם שיק ועוד - לא שינו את המבטא, ומשמע שכולם חלקו על רבי נתן אדלר, לכן הלכה לא כמותו. אבל אני אומר, לעולם יתכן שכולם הסכימו לדעת רבי נתן אדלר שהמבטא הספרדי הוא הטוב ביותר, רק שלרבי נתן אדלר היה זמן ארוך של שנתיים ללמוד את המבטא, וגם היה לו כישרון, כי קשה מאוד לשנות את המבטא, אבל הם רצו בזמן הזה לכתוב עוד פסקים וללמוד עוד תורה. לכן בפרשת זכור אדם ילך לשמוע קריאת פרשת זכור מספר תורה ספרדי, הכתוב על פי המסורת שלנו, וישמע מקורא במבטא ספרדי, כך מנהג אבותינו בידינו דור אחר דור.

15 גט לא כותבים על קלף דוקא, כי שם כתוב "וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה", ולא נאמר "בספר.

מצוות צריכות כוונה

יח. מן הנכון שלפני קריאת פרשת זכור, רב בית הכנסת¹⁶ ידפוק על השלחן ויכריז: רבותי, לכון בקריאה זו לשם מצוה דאורייתא¹⁷. כי אנשים לא שמים לב, כל שבוע הם שומעים מפסטר, והלא קיימא לן בשלחן ערוך (סימן ס סעיף ד) שמצוות צריכות כוונה. אמנם בספר ערוגת הבשם (סימן רה בד"ה והנלע"ד) שהיה מרבני הונגריה טען שלא צריך לכון בפרשת זכור לשם מצוה, כי בעצם הזכירה מקיימים את המצוה. אבל תראו במשנה ברורה (סימן תרפה ס"ק טז) ובכף החיים (ס"ק לג) שכתבו בפשטות לכון לשם המצוה. לא לשם מצוות נקמה בעמלק, אלא לשם הציווי של הקב"ה לזכור את מעשה עמלק.

לשם יחוד

יט. יש נוהגים לומר לפני כל מצוה ומצוה "לשם יחוד", וראיתי כמה בתי כנסיות שנוהגים לומר לשם יחוד לפני קריאת פרשת זכור, אבל זה לא חובה, בפרט שיש בזה טורח ציבור, אלא די לומר: אני מכוין לשם מצוה. וכבר בוהר הקדוש (פרשת יתרו, דצ"ג ע"ב) מבואר שיש ענין בזה, לומר לפני כל מצוה שמכוין לשם מצוה לכבוד ה' יתברך. ורבינו הארי"ל (בהקדמה לשער המצוות) וכן החיד"א (במורה באצבע סימן א אות א, ובמחזיק ברכה סימן רלא סק"א)¹⁸ ורבינו יוסף חיים¹⁸ (בשו"ת רב פעלים ח"א חאו"ח סימן

ולכן יכול לכתוב אפילו על קרן של שור את כל הנוסח, רק שיביא לה את השור, אבל לא יחתוך את הקרן ויתן לה. וכן אם הוא מוכשר וכתב גט על עלה של זית, ונתן בידה, הרי זו מגורשת. התוספות בגיטין (ב. ד"ה המביא) כתבו שצריך לכתוב את הגט בשתיים עשרה שורות. כתבים את הגט בקולמוס, וגם חותמים בקולמוס. בדרך כלל בבתי הדין הכל מסודר, וגם יש עדים קבועים. היה מקרה שמישהו כתב גט בעט, ואחר כך שנה שלימה היה דיון אם הגט כשר. זהו מעשה שלא יעשה! יש מסורת בידינו מהפוסקים ומהשלחן ערוך איך לכתוב גט.

16 ואחד הגבאים, אבל בדרך כלל מכבדים את הרב בתפקידים הללו.

17 כמעט פעם היחידה בשנה שקוראים קריאה בתורה מדאורייתא. יש אומרים שגם פרשת פרה היא מדאורייתא.

18 עד כדי כך שבספר רב פעלים כתב שאמירת לשם יחוד היא "תקנת חכמים". יש תקנה לקרוא מגילה, לקדש על היין אבל לא ראינו שתקנו לומר לשם יחוד! צריך לומר שכונת הרב פעלים לאו

א, ובשו"ת תורה לשמה סימן יז, (תע) החזיקו בכל עוז לומר "לשם יחוד" לפני כל מצוה. אולם מרן זצ"ל היה אומר "לשם יחוד" רק לפני הקידוש ביום טוב הראשון של סוכות ובספירת העומר¹⁹, מה שאין כן שאר המצוות - כגון קידוש והבדלה וטלית ותפלין - לא היה אומר לשם יחוד. הברכה בעצמה שמברכים לפני כל ברכה, היא מספיקה כדי לתת את הדעת שעושים לשם מצוה, כמבואר בגמרא בבבא מציעא (ב:) שתמן כלשמן דמי, אדם שעושה מצוה, מסתמא כוונתו לשם מצוה. הגאון רבי יחזקאל לנדא בעל הנודע ביהודה (קמא יו"ד סימן צג) כתב בשצף קצף לבטל את מנהג האומרים לשם יחוד, שהם כמו "המדקקים באיכה ומזוללים בקריאת שמע", מקפידים על דברים קלים ומזוללים בדברים חשובים. הוא כתב בחריפות גדולה, כנראה בגלל שהוא היה כמה עשרות שנים אחר שבתאי צבי, וראה לנגד עיניו שהרבה לומדים קבלה ומחמירים בדברים מהקבלה, ומזוללים בגמרא ובהלכה, אומרים על מותר אסור ועל אסור מותר²⁰, אבל הטעם הזה היה שייך בדורו של הנודע ביהודה, לא בדורנו, לכן מי שיש לו זמן לומר לשם יחוד לפני ציצית ותפלין וכדומה, תבוא עליו ברכה. אבל אין חובה לומר לשם יחוד, ומי שמגייע מאוחר לתפלה לא יאמר לשם יחוד.

דוקא לתקנת חז"ל ממש, אלא לחכמים שלנו שהם מקפידים לומר לשם יחוד.

19 בסוכות יש ענין מיוחד לזכור את הטעם לשיבה בסוכה, "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים", ובספירת העומר כבר נהגו כל העולם לומר לשם יחוד.

20 וכל זה בא מהשפעתו של שבתאי צבי, שהוא היה גאון עצום וגמור את הש"ס בגיל 18, והתחיל ללמוד קבלה, ולמד גם קבלה מעשית, והלך על המים, וזכר העם הואים את הקולות". גירש את אשתו וחי בפרישות, עד ששטח ספר תורה על הרצפה ואמר אני מתחתן עם התורה, את אשתי גירתי, זה אשתי השניה, ובכך שבע ברכות... והוא ביטל את צום שבעה עשר תמוז ותשעה באב, כי טען שהוא המשיח ואמר: מה אתם בוכים בתעשה באב, די, הגעתי, הגאולה הגיעה!... ואלפים אלפים מעם ישראל יראים ושלמים חרדים לדבר השם נמשכו אחריו, בהתחלה רבני מצרים התפעלו וקיבלו אותו בכבוד גדול, היה גם יפה תואר, היה גבוה אולי מטר תשעים, שתי מטר... "הכמת אדם תאיר פניו", והיה לו גם מענה לשון, ואנשים היו משתגעים ממנו, ואומרים: הוא המשיח. גם בעל כנסת הגדולה טעה בו וחשב שהוא המשיח ותמך בו. בסוף רבני מצרים גירשו אותו והוא הלך לארץ ישראל, עד שגם כאן גירשו אותו והלך לאיזמיר ושם היו לו רבבות חסידים. הלכו למלך טורקיה ואמרו לו, יש אחד שאומר שהוא המשיח ויגאל את ישראל וידיח אותך ממלכותך. טורקיה אז שלטה בכל מזרח התיכון. אסר אותו המלך וגזר עליו גזר דין מוות, בלילה נכנס אליו המלך ואמר לו אני משאיר אותך בחיים ונותן לך חנינה בתנאי אחד, תהיה מוסלמי. והוא התאסלם. שלחו לו התלמידים שלו: רבינו, עד כדי כך? נהית מוסלמי? אמר להם: בנייב צריך לרדת למטה עם כל הריח ולפתוח את הסתימה, גם אני יורד למטה לטומאה כדי להעלות לקדושה. והרבה התאסלמו בעקבותיו. מי יודע אם בטורקיה יש מוסלמים היום שהם צאצאים של אותם אנשים. אמרו לתלמידים שלו: הוא עוקר את התורה והשלחן ערוך. לא היה אכפת להם. והוא משך אותם ללמוד קבלה למרות שלא כל אחד ראויו לכך. לכן הנודע ביהודה יצא בחריפות על כך, כדי לומר תקפידו על הדינים בשלחן ערוך, לא על חומרות וחסידיות.

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מנחם הראש"ל שליט"א

מבוהמני"ם היודים מל מוצש"ק בשעה 20:30 השיעור מתחיל בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" 5293 * שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

רחל בת חנינה

רפואה שלימה בנפש ובגוף

דוד בן אסתר

רפואה שלימה בנפש ובגוף

מוריה בת הילה

רפואה שלימה בנפש ובגוף

רות בת הילה

חזרה בתשובה

לכל המעונין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא'ש או לעילוי נשמת יקרכם **חייגו: 5290***

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים הרדשים של 'באן מורשת' 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm ובקול חי 92.8fm, 93.00fm

ילד יקר! אם ברצונך לראות את חידושך על פרשת השבוע בעלון "בית מרן"

השאר את שם מלא ומספר טלפון ב- 5293 * שלוחה 7 ובמידה ותבחר אנו נחזור אליך לקבלת חידוש התורה. (ניתן להשאיר עד חודש קדימה)

כאן מגדלים גדולי דור

בצלאל ארנון נ"י

מאת התלמיד החביב: **בצלאל ארנון נ"י - צפון הארץ**

כתוב בפרשת השבוע: ביום החודש הראשון באחד לחודש תקים וכי

מביא בספר "וידבר יוסף" שלושה פעמים כתוב בפרשה לשון הקמה תקים, הוקם, ויקם, שזה כנגד ג' בתי המקדש, שני בתי מקדש ראשונים שנבנו ע"י בני אדם ונחרבו ובהם נאמר לשון תקים ולשון ויקם, ואילו בבית המקדש השלישי שנתיד להיבנות ע"י הקב"ה נאמר בו הוקם, והכונה שהוא יוקם מאליו ולא יהיה תלוי בידי בשר ודם, והיותו הוא נבנה ע"י הקב"ה והוא יהיה ניצח שאחריו לא יהיה גלות ולא חורבן.

העלון להצלחתם של: ראובן רחל בן חוה חזרה בתשובה שלימה, רבקה בת אסתר כל הישועות, רבקה בת דבורה אסתר כל הישועות, רבקה בת חוה חזרה בתשובה שלימה, רויטל בת שרה הצלחה בריאות שפע, רות בת חנה רפ"ש נתת כל הישועות, רונית נתנאלה בת חוה הצלחה בחינוך הילדים, רונן בן ציבילה ליל ברכה והצלחה.

"אלה פקודי המשכן משכן העדות" (לא כה).

מדוע נאמר "משכן" שתי פעמים? אומר המדרש (שמו"ר נא ג) שיש כאן רמז לבית המקדש שהתמשכן בשתי החורבנות על עוונותיהם של ישראל. וכן פירש רש"י.

ולכאורה קשה, מדוע התורה רומזת את החורבן בזמן של בניית המשכן והקמתו?

ופירש הכתב סופר: גם החורבן בא להראות את גודל חביבותו של הקב"ה לישראל, כמו שנאמר (תהלים עט א) "מזמור לאסף אלוקים באו גויים בנחלתך", והקשו חז"ל (מדרש תהלים שם): מדוע אמר "מזמור לאסף"? היה צריך לומר "קינה לאסף"?

ופירשו חז"ל שהחורבן היה טובה לעם ישראל, שכילה הקב"ה את חמתו בעצים ואבנים ולא כילה את ישראל, ועל זה אמר שירה.

ודבר זה מורה על חביבותם הגדולה של ישראל, שגם בזמן שאינם עושים רצונו של מקום הקב"ה מרחם עליהם ומחריב את ביתו כדי לא לכלותם. לכן רמזה התורה ענין זה בזמן בניית המשכן.

ולכן ממשיכה התורה וקוראת למשכן "משכן העדות",

ופירש רש"י: עדות לישראל שויתר להם הקב"ה על מעשה העגל, שהרי השרה שכינתו ביניהם. ללמדנו כמה הרויחו ישראל מקיומו של המשכן, כי בזמן שחטאו העגל לא היה משכן, וכשחטאו רצה הקב"ה לכלות אותם, כמו שנאמר (לעיל לב ז) "ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם", ורק תחנונו של משה הצילו את עם ישראל מכליה ח"ו. ועכשיו נתן להם הקב"ה את המשכן, שאם יחטאו יקח אותו למשכן ולא יכלה אותם.

ובאה התורה להראות לנו כמה גדולה חביבותם של ישראל לפני הקב"ה, וכמה טוב עשה עמם שנתן להם את המשכן, שהיתה בו טובה כפולה: בזמן שהיו עושים רצונו של מקום זכו להשראת השכינה שאין טובה גדולה ממנה, ובזמן שחטאו ח"ו המשכן שמר עליהם שלא יהיו שוב בסכנת כליה כמו שהיה בחטא העגל, ולכן נקרא "משכן העדות" - שהוא מעיד על גודל חביבותם של ישראל לפני הקב"ה בכל עת ובכל זמן.

"אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד על פי משה" (לא כה).

"המשכן משכן" - רמז לבית המקדש שהתמשכן בשתי החורבנות על עוונותיהם של ישראל (רש"י).

ובזה מבואר הלשון "אלה פקודי" - מלשון חסרון, כמו "ויפקד מקום דוד" (שמואל

א' כ' כה), שבית המקדש נפקד ונחסר מישראל, שלקח אותו הקב"ה כמשכון על עוונותיהם.

אך יש לבאר את המשך הפסוק "אשר פוקד על פי משה", דהיינו שבית המקדש נחסר מישראל על פי משה, ומה הקשר בין משה לחסרונו של בית המקדש?

ופירש הגאון רבי חיים אברהם ארנשטיין זצ"ל תלמידו של החתם סופר (דברי אברהם) כי משה רבינו חטא במי מריבה כשאמר "שמעו נא המורים" (במדבר כ י), ובגלל זה נגזר עליו שלא יכנס לארץ ישראל.

ואם היה נכנס לארץ ישראל היה בונה את בית המקדש, ומכח קדושתו לא היה בית המקדש נחרב, כמבואר בגמרא (סוטה ט). שלא שלטו די השונאים במעשיו של משה רבינו ע"ה, וכמו שכתב אור החיים הקדוש (דברים א לו) שאם היה נכנס משה לארץ ובונה בית המקדש לא היתה אומה ולשון נוגעת בו ולא היה נחרב. נמצא כי פיו של משה רבינו ע"ה שאמר "שמעו נא המורים" גרם לחורבן בית המקדש.

וזהו "אלה פקודי המשכן משכן העדות" - שתי פעמים נחרב בית המקדש ונחסר לעם ישראל, ומדוע יכל להחריב? "אשר פוקד על פי משה" - אשר נחסר מישראל בגלל פיו של משה רבינו ע"ה שאמר "שמעו נא המורים",

ולכן לא נכנס לארץ ובנה את בית המקדש, וכך שלטו בו השונאים ונחרב בעוונותיהם של ישראל.

להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 054-8463097 דוד

המקובל האלי
רבי יהודה פתיה זיע"א
ידוע מעלת מדין הנפש
עבודת הלימוד מבי אבות חיל, מצו רצון, ונב ארצי לביעות מדין נפש

מתוך דברי קדושו של
הגאון הגדול **רבי ברוך שרגא שליט"א**
בענין חשיבות מדין נפש

**"והיא סגולה בדוקה ומנוסה
לרפואת החולים"**

דבני אגודת "בית מדר" עוזרים מדין נפש לכל שם ושם.
להעברת שמת שלכם ובני משפחתכם **חייגו 5290***

הראשון לציון והרה"ר לישראל
רבי בן ציון חי עוזיאל זצוק"ל

לאורם נלך

הראשון לציון והרה"ר לישראל רבי בן ציון חי עוזיאל זצוק"ל

רבנו נולד בירושלים בשנת ה'תר"מ (1880 למניינם) לאביו רבי יוסף רפאל עוזיאל זצוק"ל שהיה נשיא בית הדין בירושלים של הקהילה הספרדית,

בילדותו למד רבנו תורה גם אצל אביו וגם בת"ת "דורש ציון", בהיות רבנו בגיל שתיים עשרה נכנס ללמוד תורה בישיבת "תפארת ירושלים", וכבר אז יצא שמו לתפארת ותהילה כעילוי ושקדן גדול. כ"כ בהיות רבנו צעיר ביותר היה מקושר מאוד לרבה הראשי של ירושלים הגאון רבי שמואל סלנט זצוק"ל.

בהיות רבנו כבן ארבע עשרה שנה התייתם מאביו והיותו והיה בכור האחים הוטל עליו עול הפרנסה, וכך כתב רבנו "ימי שלוותי ואושרי היו קצרים. בהגיעי לשנת הבגרות יד ה' היתה בי בהלקח ממני אבי ומגיני. אז אמרתי לנפשי אבדתי כי מה יעשה נער, כערער בערבה, למצאו דרכו בחיים? אולם חסדי ה', אבי יתומים, גברו עלי... ויהיה לי היום לעבודה והלילה למלאכה".

בהיות רבנו נער הסתופף בצילו של רבי שאול אלישר זצוק"ל בעל "היש"א ברכה" וממנו למד תורה, והוא זה ששימש לו דוגמא להנהגה תורנית גדולה,

בהיות רבנו שולט בשפות רבות היה נשלח כנציג היהודים לפני הסולטן התורכי, והיה פועל רבות למען אחיו היהודים למנוע כל גזרות וכד'.

בשנת 1921 (למניינם) מונה רבנו לרבה של קהילת סלונקי שהייתה מונה אלפי יהודים אך רבנו עשה תנאי שכל החינוך היהודי יאשר רק בפיקוחו, ואכן בזמן שהותו בסלונקי פעל רבנו רבות למען חיוק לימוד התורה וכן פתח בתי ספר רבים וכל זה למען החזקת התורה.

לאחר כשנתיים חזר רבנו לארץ ישראל והתמנה לרבה הראשי של תל-אביב יפו וכך שימש בתפקיד כשש עשרה שנה. בשנת ה'תרצ"ט נתמנה רבנו לראשון לציון הכרתו הייתה בבית הכנסת "רבן יוחנן בן זכאי" בעיר העתיקה שבירושלים,

בשנת ה'תשי"ג חלה רבנו במחלה שפגעה ברגליו והרופאים הוצרכו לקטוע את רגליו וכך סבל רבנו יסורים עד שבתאריך כ"ד אלול ה'תשי"ג החזיר רבנו את נשמתו לבורא העולמים והוא בן 73 שנים בפטירתו ונטמן בהר המנוחות בצואתו כתב רבנו "שמרו מכל משמר את שלום העם והאמת והשלום אהבו".

להלכה: אם אותו נהג הנסיעה שלו היתה פחות משמונה שעות (הלך וחזר עם זמן המתנה) לא יכול לבקש כסף על מה שנח ומה שהוא עיף זה בעיה שלו שהיה צריך להכין עצמו לנסיעה, אבל באופן שבעה"ב קרא לו לנהוג באמצע הלילה שלא מהרגיל ובאמצע הנסיעה מרגיש שחייב לנוח יכול גם לתבוע שכרו על אותו זמן שישן שהרי זה מצרכי הנסיעה ולא שייך לטעון שהיה צריך להכין עצמו שהרי בעה"ב אמר לו את זה מעכשיו לעכשיו ודברנו בזה עם הרה"ג רבי שלמה עמר (חתנו של הרה"ג רבי יעקב שיכניז) והסכים עמנו בזה.

שאלה: אדם ששבר את המשקפים של חברו כמה יצטרך לשלם לו עליהם?

תשובה: יש צד לומר שיצטרך לשלם לו כפי שווי שזה ששווה לניזק אבל כבר דחינו סברא זו שהרי כלל בידי ממונות שמסתכלים כשווי הנזק השווה בשוק ולא כפי השווי השווה לניזק ולפי"ז בנדו"ד יהיה פטור לשלם המזיק בגלל שלא שווה כלום בשוק. אבל בנדון זה נחלקו הנתיבות והחזו"א שלדעת החזו"א בב"ק סי' ו' ס"ק ג' וכן האור לציון בח"א סי' ד' שמשלמים כפי השווי השווה לאותו אדם שהרי במציאות זה מה ששילם על החפץ אבל הנתיבות בס"י קמ"ח ס"ק א' חולק וסובר שיהיה פטור מלשלם לו שהרי מסתכלים כמה שזה שווה לכל אדם ולכל אדם זה לא שווה כלום.

להלכה: אנחנו נוקטים כדעת החזו"א שאותו אדם יהיה חייב לשלם כשווי השווה הנזק לאותו אדם. וראינו הרבה מהאחרונים שפסקו כך.

שאלה: אדם שבתפקידו הוא נהג של איזה אדם מסוים ועל כל שעה מקבל 50 ₪ ובאחד מהנסיעות הנהג היה עיף עקב נסיעה ארוכה ונצרך לעצור את הרכב למנוחה האם על אותו זמן מנוחה צריך בעה"ב לשלם על כך?

תשובה: לטענת הנהג בעה"ב צריך לשלם לו גם על זמן המנוחה שהרי המנוחה הוא כדי שיהיה לו כח להמשיך הנסיעה וחשיב מצורכי העבודה ועוד שהיא נסיעה שאינה רגילה אלא נסיעה ארוכה לכן לכאורה יש להצדיק את הנהג.

אבל נראה לפשוט ספק זה ע"פ הגמרא בב"מ דף פ"ג. מתני' "השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב מקום שנהגו שלא להשכים ושלא להעריב, אינו רשאי לכופן מקום שנהגו לזון יזון לספק במתיקה יספק הכל כמנהג המדינה מעשה בר' יוחנן בן מתאי שאמר לבנו צא שכור לנו פועלין הלך ופסק להם מנונות וכשבא אצל אביו אמר לו בני אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן שהן בני אברהם יצחק ויעקב אלא עד שלא יתחילו במלאכה צא ואמור להם על מנת שאין לכם עלי אלא פת וקטנית בלבד רבן שמעון בן גמליאל אומר לא היה צריך לומר הכל כמנהג המדינה, ע"כ. משמע מדברי משנה זו שהכל נמדד לפי מנהג המדינה וכמו שפסק הר"ף בדף נ"א והרמב"ם בהל' שכירות פר' ט' הל' א' וכן הטור ומרן השו"ע בחוש"מ סי' של"א סעי' א'.

ולפי"ז בנדון דידן י"ל שצריך להסתכל על מנהג המדינה וידוע שהיום החוק אומר שכל פועל אחרי שמונה שעות של עבודה חייב בעל הבית ליתן לו חצי שעה מנוחה.

שאלה: אישה שחלתה או ילדה האם היא חייבת לברך הגומל?

תשובה: הגמרא (פסחים ס"ד.) ארבעה צריכים להודות בברכת הגומל והם: חולה. יורדי הים. הולכי מדברות. ומי שהיה חבוש בבית האסורים. והסמיכו על הפסוק "וכל החיים יודוך סלע". חיים. ח. חבוש. י. ים. י. יסורים. מ. מדברות. על כן אישה שילדה או חלתה הדין שצריכה לברך הגומל. וחולה שאמרנו לפי הספרדים מספיק בחולי קל, כלומר לא חייב שיהיה חולי שנפלו למשכב למשך כמה ימים, אלא אפילו חולי של 40 מעלות חום, ונפלו מחמת כך למשכב אפילו ליום אחד הרי שצריכה לברך הגומל.

ואלו התנאים שמברכים:

- א. חייב לברך במקום שיש שם עשרה ומתוכם שני תלמידי חכמים כגון: אברכי כולל יודעי הלכה.
- ב. המברכת חייבת להיות באותו החדר עם העשרה אנשים. כגון: בעזרת נשים שאין המחיצות מגיעות עד התקרה. שאם התקרה מגיעה עד התקרה הרי שזה חדר בפני עצמו ואסור לברך שם.

שאלה: אישה שלא בירכה מיד לאחר לידתה, האם יש לה תשלומים?

תשובה: לכתחילה צריך לברך הגומל בתוך ג' ימים לזמן החיוב, ואם איחרה מלברך הדין שאפשר לברך כל עוד שלא עבר זמן רב. והוא תוך שנה, ואם לא בירכה בתוך שנה מברכת בלי שם ומלכות. (חזון עובדיה ברכות, עמוד שנה"ה בהערה למטה)

שאלה: אישה שילדה בן או בת, האם היא יכולה לברך הטוב והמטיב או שהחיינו ?

תשובה: כתב מרן השולחן ערוך (סימן רכ"ג) מי שנתבשר שילדה אשתו בן, צריך לברך הטוב והמטיב וגם האישה צריכה לברך. וכתב בחסד לאלפים שכיום אין נוהגים לברך על זה ברכת הטוב והמטיב וסומכים על מה שמברך הבעל שהחיינו בזמן המילה. על כן צריך לעורר את היולדת שתטה אוזן לבעלה ותכוון לצאת ידי חובה וכן גם הוא יכוון להוציא אותה ידי חובה.

וכל האמור אם ילדה בן אבל אם ילדה בת, אין מברכים שהחיינו אלא טוב שיברכו שהחיינו על בגד חדש או על פרי חדש ויכונו להוציא ידי חובה את יולדת הבת.

כוויות

איך מטפלים בכוויות? הטיפול הראשוני בכוויה כולל מספר שלבים בסיסיים, ובדרך כלל נעשה בבית. הטיפול הראשוני כולל:

- *קירור האזור- יש לקרר את האזור הפגוע באמצעות מים זורמים למשך 20-15 דקות. אין להשתמש בקרח או במים קרים מדי העלולים לגרום לנזק לאזור הפגוע.
- *חבישה- על מנת להגן על הכוויות חשוב לחבש אותן באמצעות פדי גזה ייעודיים. המיוצרות בדרך כלל על בסיס וולין או חומר סיכוך אחר אשר מונע את הידבקות התחבשת לכוויה. חשוב מאוד לא להדק את התחבשת יותר מדי, מכיוון שזה עלול לגרום ליצירת לחץ על הכוויה. החבישה נדרשת בימים הראשונים שלאחר הכוויה ובהמשך במידה ויש שלפוחיות חשופות או קיים סיכון לנזק לאזור הכוויה.
- *שימוש במשככי כאבים- הכוויה גורמת בדרך כלל לכאבים עזים, ולכן מומלץ להתחיל טיפול במשככי כאבים מיד לאחר יצירת הכוויה. ניתן להשתמש בכל סוג של משככי כאבים כמו אקמול, אופטלגין או איבופרופן ונורופן.
- *שימוש בקרמים- הטיפול הביתי בכוויה ממשך מספר ימים לאחר הופעת הכוויה, וכולל בדרך כלל שימוש בקרמים מסוגים שונים: אלווורה- גיל טבעי בעל השפעה נהדרת על העור, אשר גורם לקירור האזור, הפחתת הרגישות והגרד ושיכון הכאב. כמו כן, האלוורה מספקת לעור הפגוע חיוניים אשר גורמים לזירוז תהליך ההחלמה ומניעת הצטלקות.

קרמים ייעודיים לטיפול בכוויות- כיום קיימים מספר קרמים ומשחות לטיפול בכוויות. בדרך כלל מדובר בקרמים בעלי תכונות אנטיספטיות אשר מונעים זיהום ודלקת. הקרמים הפופולאריים ביותר ללא מרשם רופא הם ביאפן ובפנטן, אשר מספקים שיפור משמעותי למצב העור ומקלים על תהליך ההחלמה.

טיפול בכוויות קשות:

כוויות קשות כוללות פגיעה נרחבת בעור ועלולות להביא לקריסת מערכות שונות, ולכן הטיפול בהן אגרסיבי יותר. בדרך כלל הטיפול בכוויות מסוג זה מתבצע בבית החולים וכולל: מתן אנטיביוטיקה ונוזלים- בכוויות מסוג זה נותנים אנטיביוטיקה ונוזלים דרך הוריד על מנת להפחית את הסיכון להתפתחות זיהום או להתייבשות. בכוויות קשות קיים סיכון מוגבר לזיהומים מקומיים ומערכתיים ולאיבוד נוזלים משמעותי וירידה בנפח הדם, ולכן מטפלים בכוויות באנטיביוטיקה ונוזלים עד שהם מתאזנים.

הטרייה השתלת עור- אחת הפרוצדורות הנפוצות במקרים של כוויות היא הטרייה והשתלת עור, שבעזרתה מעבירים פיסת עור בריאה אל האזור הפגוע ובכך מאפשרים לו להחלים מהר יותר. הטרייה היא פרוצדורה במהלכה מנקים את האזור הפגוע ומסירים את שכבות העור המתות. לאחר מכן, מסירים עור מחלקים בריאים בגוף, מבצעים בו מספר מניפולציות על מנת להגדיל את שטח הפנים שלו ותופרים חזרה לאזור הפגוע. למרות שמדובר בפרוצדורה מורכבת, היא מבוצעת ביחידות הכוויות באופן יום יומי ומצילה את חייהם של נפגעי כוויות רבים.

לחיות עם האמונה

הרב הנאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשיית "בית סוף" ומחבר סדרת הספרים "נר לגליל ועוד..."

לשכוח את העולם

רואה את הפסח של היהודי, הוא מבין שזו בעצם נחלה שהקב"ה הנחיל לבני ישראל להיות רגועים ובני חורין. הקב"ה שחררם מעבדות העולם, נתן להם להיות בני חורין, וזה מה שמוציאו משלוותו.

עלינו לדעת שאנחנו באמת כאלה ולשמוח בכך, ולהילחם עם כל האויבים שלא נותנים לנו לחוש כך, ולא רק בשבת ובפסח. השבת נותנת את שלוותה לכל ימות השבוע, ואילו הפסח מעניק את חירותו למשך כל השנה. אנחנו צריכים לחוש תמיד חירות ושלווה כי המתנות הללו הן מהותנו ממש. וכאמור, אם נעריך את הערכים שבידינו נהיה דבוקים בה', ולא יוכלו לנו כל האומות.

ולכן אין קושיה היאך מרדכי סיכן את עם ישראל בכך שלא השתחוה להמן. מרדכי רצה שעם ישראל יתקן את חטאו בהשתתפות בסעודת אחשוורוש, בה גרם לחילול השם, כשהראו שאין בידם ערכים הראויים לשמחה ולסיפוק, הרי הלכו למלא את סיפוקם בסעודת אחשוורוש. אומות העולם קטרגו: "העם הזה שטוען שהוא נבחר, זקוק לחינאות שלנו..."

מרדכי הבין שהתיקון לכך הוא אדרבה, להראות לגויים שאיננו זקוקים להם למלא את סיפוקנו. לא נכרע ולא נשתחוה להם, להורות שאין לנו שום שייכות אליהם. יש לנו די סיפוקינו בקרבת ה' שאנו זוכים לה - "ואני קרבת אלוקים לי טוב", וכך תוקן חטא ישראל ובאה גאולתו.

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית *5293* שלוחה 3

עלינו לדעת כי ככל שנייקר את עצמנו כיהודים, כך גם הגויים יעריכו ויכבדו אותנו. "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה". מרדכי אמר לעם ישראל, אם נעמוד על כבודנו ונחוש באמת כבני מלכים, הגויים יעריכו אותנו, אבל אם נחוש שפלים, הם 'דרכו' עלינו יותר.

האמת שהגויים יודעים בתוכם את ערכנו הרם, ואם אנחנו נדע את ערכנו, הם לא יוכלו לנו. אבל כשאנחנו שוכחים את ערכנו, על אחת כמה וכמה שהם ישכחוהו, וכך יוכלו לנו. זה מה שאמר המן "ואת דתי המלך אינם עושים" - "שבת היום, פסח היום". מדוע תפס דווקא לשון זה? מה המכנה המשותף בין "שבת היום" ל"פסח היום"? "שבת היום" מבטא השקט ובטחה. הגוי רואה את השלווה של האיש היהודי, לא מנוחה פיזית, אלא נפשית. הגוי רואה כיצד אנחנו מתנהגים בשבת, שוכחים את העולם כולו, את כל טרדותינו, כבני מלכים הנמצאים בארמון ומנותקים מעולם החומר.

כך המן רואה אותנו בפסח, חג החירות. הוא רואה שייצאנו לחירות, ואת העבדות השארנו לאומות העולם. כשהמן רואה את השבת והפסח שלנו, זה מוציאו משלוותו. הוא מבין שזו אינה שלוה פשוטה ודמיונית שאפשר לחקותה, אלא שלוה אמיתית מצד המציאות הניכרת, שבאמת אין ליהודי ממה לפחד. כשהמן

אתגרים בחינוך

הרב אברהם ברזילאי שליט"א
י"ר סרס אתגרים בחינוך ומגיש תכנית קידות שקופים ברדיו 'קול חי'

ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה

או לפחות לאבחון מסוים...
"מה את אומרת, אולי היינו צריכים לשמוע בקולה?" שאל אבא. "לא יודעת, אולי! אבל מצד שני, כל פעם שאנחנו מבקרים אצל האחים שלך, היא משחקת נהדר עם הילדים שלהם... וראית איך היא אוהבת לדבר עם רותי, הבת של אחותך?... כמו שתי סבתות הן מדברות..." ענתה אבא. "אז מה באמת צריך לעשות?... לקחת אותה לפסיכולוגית או לשבת בחיבוק ידיים ולהתפלל שזה יעבור לבד?" אמר אבא תוך שהוא מניף את ידיו בתנועת יאוש.

הורים יקרים: חז"ל אמרו: כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהן שונות. **מופנמות איננה בעיה.** היא תכונה. תכונת נפש ככל התכונות. זה שילד בוחר לשחק בנפרד בגן הילדים או מעדיף להרבות בשתיקה בתוך המוסד החינוכי אינו בהכרח מעיד על בעיה כלשהי. אדרבה, פעמים שהמופנמות מעידה על עולם פנימי עשיר, ודווקא אי היכולת להתחבר במהרה לחברים מעידה על עומק פנימי. אם אין חשש סביר שהילד חווה קושי אמיתי ובפרט אם בחברת משפחתו וקרוביו הוא ילד 'רגיל' לחלוטין - כנראה שאין שום סיבה לחשוש.

להזמנת הרצאות וקביעת מפגשי ייעוץ, אתגרים בחינוך: 0583-222-705

שמעון ושושנה הם הורים צעירים לשלושה ילדים - חיים בן האחת עשרה, איתמר בן השמונה ונחמה בת השש. ברוך ה' כולם ילדים טובים, ממושמעים ומצליחים די יפה בלימודיהם. אך משהו עם נחמה מאז ומתמיד לא היה נראה כל כך בסדר! נחמה היא ילדה מאוד מופנמת, שתקנית כזאת. לא משתפת את ההורים בשום דבר שעובר עליה, ככה היא כבר מגיל ניקות, וזה... קצת מפחיד את ההורים שלה. "נחמה, איך היה היום בבית הספר?" 'פ'סדר'. ואיך המורה שלך? 'פ'סדר'. והחברות? 'פ'סדר'. יש משהו מיוחד שאת אוהבת לעשות בהפסקות? 'רגיל'. ואיך בשיעור התעמלות? 'רגיל'. כך הייתה עונה תשובה לקונית וקצרה לכל שאלה שנשאלה - וגם זה בקושי... האמת כבר בגן, הגננת זיהתה את הבעיה. "תראו, הילדה שלכם כבר חצי שנה לא מדברת מילה בגן. היא כל הזמן בשתיקה עמוקה. הנה למשל, כשכל החברות משחקות בחצר בנדנדות וב'אָרְגָּו תחול, היא מעדיפה לשבת באיזו פינה בצד ולהשתעשע עם בובה. כשכולן יושבות לאכול סנדוויץ' ביחד, היא תופסת לה פינה שקטה ואוכלת לבדה. נראה לי שקשה לה להתחבר לשאר הבנות ואני חושבת שהעניין הזה מצריך תשומת לב מיוחדת. אולי כדאי שתפנו לפסיכולוגית

על כנפי נשרים

נפלאות הבריאה

על כנפי נשרים - הנשר

בהיות הנשר ניזון מפגרים, ברא לו הבורא גוף המותאם לכך היטב: מקורו גדול, חזק וחד, המסוגל לבתק את עור הפגר ולקרוע ממנו נתחי בשר, וצווארו ארוך ומאפשר לו לחדור לקרבי הפגר דרך הפתחים הצרים שנפערו במעטה העור. בזכות העובדה שראשו וצווארו כמעט קירחים, אין חשש שדם ושאריות בשר ידבקו אליהם. הנשר הוא הראשון בשרשרת הניזונים מהפגרים, ורק לאחר שסיים את סעודתו, יכולים דורסים קטנים וחלשים ממנו להנות מבושר הנבלה.

חוש ראייתו של הנשר מפותח מאד והוא עשוי לזהות פגר ממרחק של 7 ק"מ! לפיכך, כאשר הוא מצוי בגובה קילומטר מהקרע, הוא מצליח לסרוק את השטח בקלות. הנשר דואה במהירות 60 קמ"ש ללא ניע כנף, וכשהוא רואה פגר, הוא מסוגל לצלול במהירות 140 קמ"ש! נשרים אחרים המבחינים בשינוי במהירותו של נשר שמצא פגר, דואים אחריו במהירות רבה.

לעומת חוש הראייה המפותח, חוש הריח של הנשר אינו מפותח כלל והוא נעזר בבעלי חיים אחרים לשם איתור הפגרים.

הזופק (התרחבות של הוושט) הגדול מאפשר לו לאכול מזון רב ולהתקיים עליו משך ימים ארוכים. נשר שלא אכל שבוע, מסוגל לאכול יותר מק"ג מזון בבת אחת. לאחר אכילה רבה קשה לנשר לנסוק, והוא עשוי להישאר יום או יותר ליד שרידי הפגר.

אין ספק שהוא המרשים ביותר בעופות, ולמרות שהוא "מלך" הוא לא מתבייש לבצע מלאכה שלא בדיק תואמת את מעמדו - פועל נקיין. בהיותו ניזון מפגרים, הוא מנקה את שטח המחיה של החיות, ועל ידי כך מונע התפשטות מחלות וזיהומים. בישראל מצב הנשרים מדאיג למדי. עקב הרעלת חיות שמפגריהן ניזונו הנשרים, כמעט שנכחדו לחלוטין, קלים כנשר

הנשר הוא מהגדולים והמרשימים שבעופות הדורסים. עצמתו וגדלו של הנשר מרשימים את עיני כל רואיו. אורך גופו כ- 1.10 מטרים ורוחב כנפיו מגיע ל- 2.70 מטרים. הנשר הוא העוף הדורס המוזכר הכי הרבה פעמים במקרא. הוא מופיע בראש רשימת העופות הטמאים (ויקרא י"א, 13; דברים י"ד, 12) ומסמל כוח, מהירות וקלות.

בגלל היותו ניזון מפגרים בלבד, משמש הנשר כ"תברואן" של הטבע, המנקה את השטח משרידי בעלי חיים מתים, ובכך מונע התפשטות של מחלות ומגפות. מבחינה זו יש לנוכחותו במערכת האקולוגית חשיבות רבה עד מאד.

הנשר זקוק לאקלים חם יחסית, על כן הוא חי באזורים בעלי אקלים ים תיכוני, ערבתני ומדברי. מקום מחייתו הוא בנופים הרריים עם מצוקים נישאים.

העלון להצלחתם של: שמואל בן טוביה לעילוי נשמת, שמואל חי' בן איריס נחת להורים, שמחה יוסל בן חנה כל הישועות לו ולמשפחתו. והצלחה בחינוך הילדים, שמעון בן אירנה חזרה בתשובה, יעקב בן תמו בריאות פרנסה, ראובן בן מסעודה מרסל זווג הגון משרש הנשמה וכל הישועות.

בחסדך בטחתי

פרק ארבעה עשר

אפשר להיות מליארדר (מעגביות) בפתח תקוה???

בואו ונבדק עד כמה אנו מאמינים ביכלת של השם יתברך. במהלך שהות באמריקה פגשתי יהודי שעל פי הספורים שלו ושל חבריו, הוא "שוה" עשרות מליוני דולרים. שפתו היתה עממית ביותר, ותשובותיו לא היו חכמות במיוחד. במהלך דבריו ספר היהודי, איך שגדל בפתח תקוה ושבצעירותו היתה לו בסטה קטנה בשוק שם, עד שהחליט לנסות את מזלו בארץ האפשרויות הבלתי מגבלות, וכך מכר את הבסטה הקטנה שלו ועבר לגור בארצות הברית. שם התחיל כמתוך דירות. עד שבמשך השנים קנה בעצמו בתים ומכר אותם, כשהרוח נשאר בכיסו. לאחר מכן עבר לקניית בנינים עד שאט אט הפך להיות עשיר גדול מאד. בואו ונשאל את עצמנו, קוראים יקרים, מה היה קורה אם אותו יהודי היה נשאר בעל הבסטה בשוק בפתח תקוה, האם גם אז היה נהפך לעשיר כה גדול? התשובה היא כן בודאי, אם כך גזרה חכמת הבורא יתברך גם בשוק בפתח תקוה היה נותן לו הבורא יתברך מליונים רבים. נכון הדבר, שקשה לנו להבין בשכלנו הקטן, איך יגיעו כל כך הרבה מליונים יגיעו ליהודי הנזכר ממכירת עגבניות. אבל אם רק נסתכל על הפתק שתלינו בבינתו, שכתוב בו "היפלא מהשם דבר", מיד נבין שאין מעצור מהבורא יתברך לשלוח ברכה גדולה ליהודי בפתח תקוה בדיוק כמו בניו יורק.

מי יכול להיות הרב עובדיה?

אנשים רבים מרגישים בעצמם שלא זכו לחכמה מרבה, "מה כבר יצא ממני?" אומרים לעצמם, "הרי אני לא זוכר אפילו מה שלמדתי אתמול, אם כך למה לי להשקיע בלמוד התורה, הרי גם כך לא אזכר כלום". אולי מהבן שלי יצא משהו". כך שמעתי פעמים רבות תשובה לשאלה "מדוע אתה לא בא ללמד?". ואני מחזיר להם בתשובה: יהודי שידוע שהבורא יתברך מחיה את האדם בכל רגע מחדש, מבין שזכרון האדם בידו יתברך, ואם תפנה אליו בתחנונים שיפתח לבך בתורה, ותאמין באמונה שלמה שבידו של הבורא יתברך לפתוח לך מעינות חכמה ברגע אחד, תראה ישועות גדולות.

יהודי שמאמין ויודע שביד הבורא יתברך לפתוח לו שערי חכמה, ללא הגבלה כמו שאנחנו שומעים על גאון גדול שיודע את כל התלמוד בעל פה והשלחן ערוך שגור על לשונו, מדהים את כלם בעצם ידיעותיו, וחריפותו, צריך המאמין לדעת שאף לו עצמו הבורא יתברך יכול לתת חכמה אדירה כעין זו, וכל שעלינו לעשות זה לשכנע את הבורא שאנחנו נהיה שליחים טובים להשתמש בתבונה בחכמה אדירה שכזו, על ידי תפלה ותקון מדת הענוה. מפני שפעמים רבות רוצה הקדוש ברוך הוא לתת לנו חכמה רק מאחר שידוע הבורא שחלילה יגבה לבנו ברגע שנקבל חכמה יתרה ולכן מונע מאתנו את הדבר. אבל ברגע שנבין את אפסותנו, איך נתגאה על מתנה שקבלנו בחנם? כך ננהיג את עצמנו לנהג במדת הענוה, או אז נזכה לחכמה מידו המלאה והרחבה של הבורא יתברך. פעמים רבות שאלתי בשעור: מי מהנוכחים מאמין שיכול להגיע בדרגה לחכמתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זי"ע? בדרך כלל מתוך עשרות של משתתפים מרים אחד את ידו. "מדוע אתם לא מאמינים?" שאלתי את הצבור. הגזמת, כבוד הרב, היתה התשובה. לרב עובדיה היה זכרון מדהים ויכלת להעמיק בסגיות, המרחק בינינו לבינו רב מדי. בזה באמת טמונה שאלת האמונה: האם הבורא יתברך לא יכול לתת לנו חכמה אדירה עד אין קץ "היפלא מהשם דבר"? הבורא יתברך הוא מקור החכמה וביכלתו להחכים כל אחד מאתנו ללא הגבלה.

לסכום:

נסכם פרק זה במאמר הכתוב "תנו עז לאלקים", כלומר תנו לבורא כח על ידי שתאמינו בו שהוא יכול הכל; הוא יכול לרפא חולים סופניים, הוא יכול להעשיר עניים, הוא יכול לפקד עקרות, הוא יכול לתת חכמה אין סופית למי שהוא רוצה, בנוסף הוא יכול לפתור משברים במשפחה, אפילו לתת פחד בערבים שלא יפגעו ביהודים, גם לתת שמחה בלבותם של העצובים. ללא ספק שהוא יכול למצא זווגים גם למבגרים שאבדו תקוה למצא את בן זוגם או בת זוגם, גם להם הבורא יכול למצא זוג. אני מתאר לעצמי שכל אחד מהקוראים יכול להוסיף עוד הרבה דברים לרשימה זו.

(מתוך הספר יגל ליבי - הרב יגאל כהן שליט"א)

מגילת אסתר "בית מרן" מפוארת

אנו ממשיכים במבצע

לזיכוי הרבים במגילות אסתר מפוארות

הכוללת: סגולות לפורים, שירים, הלכות לפורים, וברכת המזון, וברכת שבע ברכות.

גם השנה תהנו מכמה מעלות טובות:

- < מגילה עם אותיות מאירות עיניים
- < נייר כרומו מפואר
- < כריכה רכה ונוחה
- < גודל נוח ואטרקטיבי
- < משלוחים לכל רחבי הארץ

ניתן לעשות הקדשה

מהדורה מוגבלת!!

לזיכוי הרבים במחיר מבצע שלא היה כמותו
<<ע"ס 6 ש"ח בלבד>>

להזמנות : 054-8536781

(המזמינים בכמויות יש להודירו להזמנות)

לזיכוי הרבים!

רבניות הרוצות לעסוק בקירוב עם נשים דרך השלפון

- < בשהרת המשפחה
- < שלום בית
- < שבת
- < ועוד

התקשרו עכשיו: 0583269674

העלון להצלחתם של: נהוראי משה בן מסעודה מרסל הצלחה בישיבה, יעל בת קרן בריאות איתנה ורפ"ש, קרן בת אורלי בריאות, נחית וכל הישועות, אלון בן קרן בריאות ושמוחת חיים, תמר בת קרן כל הישועות, מכלוף בן סולטנה בריאות, מתן חיים בן אורלי זיווג הגון פרנסה ובריאות, אורלי בת רג'ינה טייטה בריאות הגוף והנפש.